

Mot bakgrund av det ovsagda skulle jag gärna vilja få ett svar från rådet på följande frågor:

- Instämmer rådet med kommissionens syn på att en parlamentarisk kontroll på europeisk nivå inte bara skulle skapa ökad ansvarsskyldighet i fråga om handelspolitiken utan också leda till att politiken inom detta område blev mera ändamålsenlig, eftersom handelspartnerna då skulle inse att kommissionen inför förhandlingarna hade fullt stöd från de europeiska medborgarnas folkvalda representanter?
- Om så är fallet: vilka åtgärder ämnar rådet då vidta för att sörja för en fullständig parlamentarisk kontroll av den europeiska handelspolitiken?
- Om så inte är fallet: vilka argument vill rådet då förebära för att, trots kommissionens argument, inte vidta några åtgärder till förmån för en fullständig parlamentarisk kontroll av den europeiska handelspolitiken?

⁽¹⁾ EGT C 261 E, 18.9.2001, s. 160.

⁽²⁾ EGT C 261 E, 18.9.2001, s. 21.

⁽³⁾ EGT C 163 E, 6.6.2001, s. 190.

Svar

(29 november 2001)

Rådet fäster stor vikt vid de regelbundna kontakterna med Europaparlamentet när det gäller handelspolitik, särskilt genom ordförandeskapets framträdande inför utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi. Dessa kontakter möjliggör för rådet att upprätthålla dialogen med parlamentet och hålla sig informerad om dess engagemang när det gäller gemenskapens handelspolitik.

Dessutom informerar rådet regelbundet Europaparlamentet om de viktigaste frågorna i gemenskapens handelspolitik, och enligt det s.k. Westerterp-förfarandet från 1973, informerar rådet Europaparlamentet om förhandlingarna om handelsavtal med tredje land innan dessa har inletts, samt under och vid avslutningen av dessa förhandlingar.

Beslutsförfarandena om gemenskapens handelspolitik är dock fastställda i artikel 133 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och rådet är skyldigt att respektera dessa bestämmelser. Dessa granskades vid regeringskonferensen under Europeiska rådet i Nice. De ändringar som införts i texten till denna artikel gällde inte de frågor som framförts av den ärade parlamentsledamoten.

(2002/C 81 E/130)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2110/01 från Olivier Dupuis (TDI) till rådet

(12 juli 2001)

Ämne: Georgien/Tjetjenien: Russo- och Robrillard-ärendena

Den 16 oktober 2000 hittades Antonio Russo död några kilometer från Georgiens huvudstad. Antonio Russo var italienska Radio Radicales korrespondent och följde kriget i Tjetjenien från Tbilisi. Trots de efterforskningar som gjorts har inga uppgifter framkommit som kan klargöra omständigheterna kring hans död och reda ut vem som mördade honom. Det framkom nyligen att OSSE:s rättslige rådgivare i människorättsfrågor i Tbilisi, fransmannen Jan Robrillard, hittats död i sin lägenhet den 28 november 2000, endast några veckor efter mordet på Antonio Russo. Enligt undersökningsresultaten skall han ha dött av kvävning till följd av en gasläcka. Enligt välinformerade källor framgår det att Antonio Russo och Jan Robrillard kände varandra och brukade träffas.

På grundval av dessa minst sagt oroväckande sammanträffanden kan man förmoda att det var till Jan Robrillard som Antonio Russo hade anförtrott sina videokassetter och dokument för bevaring, översättning och duplicering. Några dagar innan han mördades i Tbilisi hade nämligen Antonio Russo under ett

telefonsamtal talat om för sin mor att han hade fruktansvärda och obestridliga bevis på det våld och de masskarer som begåtts i Tjetjenien av den ryska armén, liksom på arméns användning av vapen som är förbjudna enligt Genèvekonventionerna. Dessa bevis fanns inte i Antonio Russos bostad i Tbilisi.

Känner rådet till dessa händelser? Har rådet exakta uppgifter om de undersökningar som gjorts till följd av Jan Robrillards död och om de slutsatser man kom fram till? Om så är fallet, vilka åtgärder har rådet vidtagit, bland annat tillsammans med de georgiska, franska och italienska myndigheterna, för att fastställa de eventuella sambanden mellan de två ärendena och för att reda ut dem?

Svar

(27 november 2001)

Det är med stor sorg som rådet nåtts av nyheten om Antonio Russos och Jan Robrillards förtida bortgång. Dessa hade båda valt att arbeta inom viktiga och svårarbetade områden och gett prov på styrkan i sitt engagemang. Det är helt uppenbart att de båda åtnjöt sina yrkesbröders aktning.

Under de månader som gått sedan nyheten nådde ut om de bägge dödsfallen har rådet förlitat sig på den italienska, franska och georgiska polisens utredningar av omständigheterna i fallet. Företrädare i Tbilisi för EU:s medlemsstater, samt kommissionens delegation där, bevakar fortlöpande händelseutvecklingen, men rådet har inte erhållit några precisa uppgifter om genomförandet eller resultatet av utredningarna.

Rådet kan förvisso inte kommentera rykten eller förmodanden.

Fast står rådets offentligt uttalade ställningstagande mot våld mot journalister och för frihet inom medierna. Under de senaste månaderna har det tyvärr ingalunda saknats tillfällen för rådet att åter uttala sitt engagemang för dessa frågor.

Så länge våldshandlingar mot journalister och begränsningar i mediernas frihet fortgår i olika länder kommer rådet att använda sig av alla till buds stående kanaler för politisk dialog för att påkalla uppmärksamhet mot sådana missförhållanden och verka för att de skall upphöra.

(2002/C 81 E/131)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2113/01 från Gordon Adam (PSE) till rådet

(13 juli 2001)

Ämne: Miljökonsekvensbedömning av kärnkraftverket Temelin

Delar rådet uppfattningen att Tjeckien har uppfyllt de åtaganden som gjordes i Melk mot bakgrund av rapporten om ovannämnda bedömning, vars utarbetande man enades om i Melk i december 2000 och som avslutades med en offentlig utfrågning i Wien i juni 2001? Delar rådet även uppfattningen att det inte finns några säkerhetsskäl till varför starten av reaktor ett inte skulle kunna ske?

Svar

(27 november 2001)

Rådet känner inte till rapporten. Inte heller är rådet engagerat i den utvärdering som den ärande parlamentsledamoten nämner.